

Wie Weet Waar Wil Wonen en Waarom?
(The New Kid On The Block)

door

PAT COOK

vertaling

Aris Bremer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE WEET WAAR WIL WOONT EN WAAROM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2007 by Pat Cook
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Onze samenwonende gepensioneerde helden:

KAREL KARSTENS bazige, stijfkoppige weduwnaar
LOUIS TERNAECKE vrij chaotische oud-militair
PIETER LAKEMAN pientere, ondeugende heer

De nieuwe huurster:

WIL STOBBE charmante dame met geheim

Geïnteresseerde dames uit de wijk:

MARTHA BOTERBLOM overrijpe roddelaarster
ELRIKE DROGEHAM dame met hang naar drama

Dochter van Wil:

JOLIEN MEERTENS cynische vrouw met bijbedoeling

TIJD: Hedendaags

DECOR:

De woonkamer van onze helden. Het vertrek laat duidelijk zien dat het deel uitmaakt van een oudere woning, maar het is schoon en goed onderhouden. De entree bevindt zich in de wand rechts tussen twee grote ramen met gebloemde gordijnen. Middenachter is een deur naar de keuken. In de wand links is een open doorgang naar een hal en de slaapkamers. De meubilering bestaat uit een bank linksvoor, geflankeerd door twee tafeltjes met op elk een lamp. Links naast de bank staat een armstoel. Een andere stoel staat rechts bij een tafeltje waarop de telefoon. Linksvoor tegen de wand staat een geluidsinstallatie en een Tv-toestel. In de hoek rechtsachter staat een eettafel met vier bijpassende stoelen met daarachter tegen de achterwand een buffet. Linksachter tegen de wand is een overvolle boekenkast. Overal hangen of staan foto's en schilderijen.

KAREL ijsbeert achter de bank. LOUIS zit in de armstoel bij de bank. Op die bank zit PIETER. Allen hebben hun knapste overhemd en broek aan en dragen een stropdas, Pieter draagt daarbij nog een sportief colbert. LOUIS zit kaarsrecht maar slaapt hoorbaar. KAREL stopt regelmatig om op zijn polshorloge te kijken.

PIETER: (*plotseling*) Hou daar nou toch 'ns mee op. Je lijkt wel zo'n beer, je weet wel zo'n beer in een schiettent. Heen en weer, heen en weer... tot iemand aanlegt en PANG!

KAREL: (*staat stil*) Ik wou dat hij kwam. Dat is alles. Ik heb er een hekel aan als mensen te laat komen. Ik vind dat geen goed teken. Het zegt wat over iemand als-ie voor 't eerst komt en te laat is.

PIETER: (*kijkt naar KAREL*) Hoeveel te laat is-ie dan?

KAREL: (*kijkt op zijn horloge*) Over dertien minuten is hij te laat.

PIETER: (*ontspant zich*) Dus pas dan is hij te laat? Het lijkt wel alsof je een soort voorgevoel hebt, dat-ie te laat komt.

KAREL: Voor dat soort dingen heb ik wel aanleg, ja.

PIETER: Doe niet zo gek. Hoe laat is het nu? (*KAREL kijkt weer*) Je kéék net toch al je horloge!

KAREL: Toen alleen maar om te zien hoeveel-ie te laat is.

PIETER: Hoeveel-ie *misschién* te laat zal zijn.

KAREL: (*ijsbeert weer*) Ik hoop nou maar dat niet zo'n ouwe dwaze strompelaar is.

PIETER: Karel, *wij* zijn ouwe dwaze strompelaars.

KAREL: Niks daarvan! (*staat stil*) Ik strompel niet.

PIETER: Maar tegen dat "dwaze" protesteer je niet, merk ik.

KAREL: Ik ben nog goed bij de wekker en jij ook. En Louis ook. (*BEIDEN kijken naar LOUIS, die nog heerlijk sluimert*)

PIETER: (*na korte tijd*) Als ik hem zo zie, doet-ie me denken aan die klok uit mijn jeugd jaren. Die had ook de vorm van een uil. Dat was lolliig, de ogen van die uil gingen van links naar rechts naar links precies tegelijk met het tikken van de secondes.

KAREL: (*tikt op de stoelleuning*) Louis! (*LOUIS is gelijk wakker, blijft rechtop, zijn ogen schieten van links naar rechts enz.*)

PIETER: (*kijkt naar LOUIS, telt mee*) Eén. Twee. Drie. Vier....

KAREL: Wakker worden, Louis!

LOUIS: Ik sliep niet.

KAREL: Je sliep wel.

LOUIS: Ik sliep niet. (*tot PIETER*) Hoe laat is het?

PIETER: Vraag dat maar aan die beer daar.

LOUIS: (*leunt voorover, kijkt nieuwsgierig rond*) Beer?

KAREL: Misschien is hij te laat omdat-ie hij ons niet kan vinden.

PIETER: Nee.

KAREL: Waarom niet?

PIETER: Omdat-ie niet te laat is! Omdat-ie nog tien minuten hééft om ons te vinden!

KAREL: Maar daarom kan-ie nu al heel goed verdwaald wezen.

PIETER: Waarom denk je dat? Je kent de man toch helemaal niet?

LOUIS: Hadden jullie het over een beer? Hebben wij die hier? Was hier een beer toen ik sliep?

PIETER: Je sliep toch niet, zei je?

LOUIS: Ik moet wel geslapen hebben als ik een beer gemist heb.

PIETER: Het was geen echte beer.

LOUIS: Er was hier dus iemand toen ik sliep die deed alsof-ie een beer was?

PIETER: Je sliep toch niet?

KAREL: *(kijkt op zijn horloge)* Nog negen minuten.

LOUIS: En dan...?

PIETER: En dan is-ie of te laat en/of verdwaald en/of allebei.

LOUIS: Die man die deed alsof-ie een beer was?

KAREL: *(geïrriteerd)* Er is geen beer!

LOUIS: *(snuift verontwaardigd)* Als jij zo doet zal hij ook zeker niet komen.

PIETER: *(tot LOUIS)* We hebben het over die man die een kamer wil huren.

LOUIS: O.. eh... Waarom denk je dat die man op een beer lijkt?

KAREL: Vergéét die beer!

PIETER: *(gaat staan)* Hoe heet hij ook weer?

KAREL: Stobbe. Wil Stobbe.

PIETER: *(naar het raam, linksvoor)* Die heb jij aan de telefoon gehad?

KAREL: Nee, niet hemzelf. Ik denk dat het zijn dochter was.

LOUIS: Wacht! Ik heb een Willem Stobbe gekend, als rekrut...

PIETER: Denk je dat je'm na zo'n vijftig jaar nog zou herkennen?

LOUIS: *(denkt even na, schudt het hoofd)* Neuh. Hij is dood, kreeg een ongeluk met z'n jeep.

PIETER: *(bestudeert LOUIS, schudt het hoofd)* Dan zal hij het niet wezen. *(kijkt naar KAREL, die weer op zijn horloge kijkt)* Je gaat de tijd toch niet weer melden, hè?

KAREL: Ze zei dat ze hier om één uur zouden wezen.

(KAREL houdt zijn pols voor PIETER's ogen, tikt op het horloge)

PIETER: Ze zei dat zij zouden komen? Zij brengt hem dus?

KAREL: Ik zei wat zij zei.

PIETER: Nee, dat heb je niet gedaan.

KAREL: *(probeert geduldig te zijn)* Het was dus gister dat ze belde. Ze zei dat ze onze kaart op het prikbord bij de super had gezien en ze vroeg naar de kamer. Ik vertelde niks meer dan wat er op de kaart stond, namelijk dat wij drie iets oudere heren waren in een huis met vier slaapkamers en dat we de vierde wilden verhuren. Dat we hier in de rivierenbuurt woonden en dat dit een nette buurt is. Toen zei zij: "We komen morgen om één uur."

LOUIS: Ze komen morgen? Waarom moesten we dan nu al in het gala?

KAREL: Dat zei ze gisteren.

PIETER: Je hebt weer zitten suffen.

LOUIS: Maar hij praat altijd zo lang.

PIETER: *(tot KAREL)* Dat was alles wat ze zei?

KAREL: Dat was alles.

PIETER: Hoe weet je de naam?

KAREL: O ja... ze zei ook nog dat het om Wil Stobbe ging. *(kijkt weer op zijn horloge)*

PIETER: Als jij vannacht lekker ligt te slapen, pik ik jouw horloge weg.

KAREL: Nog vijf minuten. Ik weet gewoon zeker dat.... *(DEURBEL)*

PIETER: Dat zullen ze zijn. Te vroeg in plaats van te laat. Je voorgevoel klopt dus niet. Wat moet dat een teleurstelling voor je zijn, Karel. *(naar de entree)*

KAREL: Ik heb een hekel aan mensen die te vroeg komen. *(LOUIS gaat ook staan en gaat met KAREL naar de entree)*

PIETER: *(tot LOUIS)* Snap jij die man?

LOUIS: Na twee jaar samenwonen begint dat wat te komen. *(PIETER opent de deur, WIL komt binnen)*

WIL: Goedemiddag, heren. *(loopt het vertrek in, kijkt waarderend rond)*

PIETER: U ook een goedemiddag. mevrouw.

LOUIS: Saluut.

KAREL: Hallo.

PIETER: *(met schuin oog naar KAREL)* Wat goed van u om zo keurig op tijd te komen.

WIL: Het kostte ook heel wat problemen met dit verkeer. Bovendien was m'n taxichauffeur toch zó'n ongelikte beer.

LOUIS: Een beer...?

KAREL: *(belet hem door te vragen)* Louis!

WIL: Wat is dit een enig huis!

PIETER: *(naar WIL)* Dank u. Weet u, we huren het maar doen onze uiterste best om het goed bij te houden.

(LOUIS en KAREL blijven bij de entree. KAREL kijkt naar buiten)

WIL: Wel, wel, wel... het ziet er echt éérsteklas uit. (*WIL loopt rond door het vertrek, PIETER volgt haar*)

PIETER: Wacht uw vader buiten?

WIL: Lieve hemel, nee! Hij is al, hoeveel is het... twaalf jaar geleden overleden.

PIETER: Is het uw oom?

WIL: Mijn ooms leven ook niet meer. Waar is de keuken?

PIETER: O, die is aan deze kant. (*wijst naar de keukendeur*)

WIL: Fijn. Fijn. Dit is allemaal precies waar ik naar op zoek ben. (*af in de keuken*) (*Na korte tijd dringt besef door. DE HEREN kijken elkaar met wijdopen ogen aan. PIETER loopt naar de andere heren*)

PIETER: Hoorden jullie dat? Hoorden jullie wat ze zei?

KAREL: Ze is met helemaal niemand.

LOUIS: Maar...?

PIETER: Wacht. Jullie denken toch niet...?

KAREL: O nee, o nee! Néé!

LOUIS: Het is een vrouw!

PIETER: Dàt was ons ook al opgevallen, Louis. (*tot KAREL*) Wat zei ze nou precies voor de telefoon?

KAREL: Ze zei: "We willen er om één uur zijn."

WIL: (*op vanuit de keuken*) Heel mooi. Koken jullie op gas? (*De HEREN lopen op haar af*)

LOUIS: Ja, mevrouw, op gas. Maar wat zei u...?

PIETER: We hebben het gevoel dat u een verkeerde indruk van ons hebt.

WIL: Onzin! Jullie maken juist een heel goeie indruk. Die slaapkamer is die kant op? (*naar de doorgang links*)

KAREL: Moment! Ik geloof toch dat er iets van een misverstand is.

WIL: Die kamer is toch te huur?

KAREL: Ja maar...

WIL: Als de kamer net zo keurig is als de keuken, heb ik alle vertrouwen.

PIETER: Maar mevrouw...

WIL: Zeg maar Wil. Wil is van Wilhelmina.

PIETER: Maar, Wil, begrijp je niet... wij zijn alledrie mannen.

WIL: O maar dat was het eerste wat me opviel.

KAREL: Maar met wie heb ik gisteren voor de telefoon gesproken?

WIL: Dat was ik.

KAREL: Juist. Maar zei u niet: "We willen er om één uur zijn."?

WIL: En ik was niet te laat, toch?

PIETER: (*glimlacht naar haar*) Wij kijken hier niet op een minuutje.

KAREL: Maar u zei toch “*wij* willen”?

WIL: Nee, ik zei: “Ik wil er om één uur zijn.”

LOUIS: (*tegen KAREL*) Je had de telefoon weer ‘ns voor je verkeerde oor, niet?

WIL: Mag ik vragen waarom jullie die kamer willen verhuren?

LOUIS: We waren met zijn vier huurders maar we zijn er één kwijtgeraakt.

WIL: Hebben jullie wel goed overal gekeken?

KAREL: Nee, hij bedoelt...

WIL: O, neem me niet kwalijk, daar doe ik het weer. Zeg ik het eerste wat in me opkomt. Sorry. Het is daar in de hal?

PIETER: Klopt. De laatste deur links.

WIL: Begrepen. (*af in de hal*)

KAREL: Waarom zeg je haar waar die kamer is?

PIETER: Ze vroeg het, daarom. Bovendien, ik vind haar aardig.

LOUIS: Wat?

KAREL: Hoezo vind je haar aardig? Dit is geen missverkiezing!

PIETER: Daarom kan ik haar nog wel aardig vinden. Ik vind haar zelfs mooi. Verfrissend, alsof je een raam wijdopen zet.

KAREL: Doe dat raam dan maar weer dicht, ze kan hier niet blijven.

PIETER: O! Daarmee is de kous af? Ze kan hier niet blijven?

LOUIS: We hebben dat extra geld wél nodig.

KAREL: Wat zeg jij?

LOUIS: (*langzaam*) Wij... hebben... dat... extra... geld... nodig!

PIETER: We kunnen het toch in elk geval bediscussiëren.

KAREL: Wat moeten we bediscussiëren? Of ze wel een vrouw is?

LOUIS: 't Is een vrouw.

PIETER: Bewijs het tegendeel maar eens.

KAREL: Kunnen jullie nou nooit ‘ns serieus wezen? Dit gaat nooit goed!

PIETER: En nu gaat hij uitleggen waarom niet...

LOUIS: Waarom niet?

KAREL: Om te beginnen: onze drie onderwerpen.

LOUIS: Onderwerpen?

KAREL: De drie onderwerpen die we overeengekomen zijn. Pieter, welke punten zijn dat?

PIETER: Eén, twee en drie.

KAREL: Waarom praat ik eigenlijk tegen je? Louis. Over welke drie punten hebben we afgesproken nooit te praten wilde ons samenwonen kans op slagen hebben?

LOUIS: (*aarzelend*) We zouden niet gaan praten over politiek... over geloof... en... wat was het derde ook weer?

KAREL: Vrouwen! Dat derde onderwerp vergeten jullie steeds maar. Geen politiek, geen geloof en geen vrouwen. Dat hebben we afgesproken. En dan willen jullie nu dat hier een vrouw komt wónen?!

PIETER: Het kan nog erger.

LOUIS: Hoe dan, Pieter?

PIETER: Stel dat ze ook nog pastoraal verzorgster bij de politie is...

KAREL: (*slaat zich tegen het voorhoofd*) In hemelsnaam!

LOUIS: We kunnen misschien maar beter nergens meer over praten.

KAREL: Willen jullie twee...

LOUIS: Maar wacht 'ns! Het eten. Hoe moet dat? (*KAREL en PIETER staren hem aan*)

KAREL: Wat bedoel je met hoe het moet met het eten?

LOUIS: Ik bedoel de tafelschikking. Dat is toch altijd man, vrouw, man, vrouw.... Een maaltijd wordt straks wel één lange stoelendans voor haar.

KAREL: Louis, ik denk dat dit niet ons grootste probleem zou worden.

PIETER: Zulke dingen lossen zichzelf op.

KAREL: Zij kan hier niet intrekken!

LOUIS: (*kijkt richting de hal*) Wat zou ze daar in haar eentje aan het doen zijn?

KAREL: Hoe zou ik dat kunnen weten?

LOUIS: Nou ja, jij bent 40 jaar getrouwd geweest.

PIETER: Veel langer dan één van ons.

KAREL: Maar in die 40 jaar was ik nooit bij mijn vrouw als ze alléén in een kamer was.

PIETER: Luister, Karel, we zijn nu al twee maanden zonder een vierde huurder. De vorige maand hebben we alledrie bij moeten betalen voor de huur. Jij weet ook heel goed dat we alledrie krap bij kas zitten.

KAREL: Oké, denk ook eens aan al die dingen die we niet meer kunnen doen met haar erbij.

LOUIS: Wat bijvoorbeeld?

KAREL: Nou ja, wat als bijvoorbeeld... eh... hoe kan je bijvoorbeeld... eh...

PIETER: Ruik ik daar oververhitte hersenen?

LOUIS: Wat nou bijvoorbeeld?

KAREL: Goed dan. Bijvoorbeeld... wat als ik nou eens naakt door huis zou willen lopen? (*PIETER en LOUIS kijken vol walging weg*)

PIETER: Karel! Bah!

LOUIS: Viezerik!

PIETER: Dat valt me van je tegen.

LOUIS: Als jij je ooit ongekleed in de woonkamer durft te vertonen, dan wikkel ik je in tot mummie en verscheep je naar Egypte!

KAREL: En we zullen met haar erbij veel beter op onze taal moeten letten.

PIETER: Hoor je ooit lelijke praat van ons? Of van anderen? Uit de Tv?

LOUIS: Karel! *(wijst naar de TV)* Wij kunnen hier 45 kanalen ontvangen, jij hebt er al 39 geblokkeerd!

PIETER: En de andere zes op het kinderslot gezet.

LOUIS: Wij zijn nette oude heren en we kunnen best met die vrouw praten.

PIETER: Op zijn minst.

(KAREL lijkt het te overwegen)

LOUIS: En je kent ons... wij zullen ons beste beentje voorzetten.

PIETER: En buiten dat... zij heeft ons hard nodig. Een dak boven haar hoofd, om het zo maar te zeggen. Het is eigenlijk uit liefdadigheid.

LOUIS: Meer een soort liefdesdaad.

KAREL: O, we gaan dus aan liefdadigheid doen. Jullie hebben al helemaal uitgemaakt dat ze een zielige dakloze vrouw is die buiten in de sneeuw rondscharrelt...

LOUIS: Of in de regen, dat hangt van het seizoen af.

KAREL: Het is ook altijd jullie twee tégen mij.

PIETER: Altijd? Wanneer dan nog meer?

KAREL: Verleden jaar!

LOUIS: Wat was er dan verleden jaar?

KAREL: Nou, denk nog maar 'ns na. Nee? Toen ik een hond wou... toen hebben jullie dat tegengehouden.

(Ongezien door PIETER komt WIL op vanuit de hal)

PIETER: O, wil jij haar vergelijken met een hond? *(ziet nu WIL)* O, eh.... sorry, wij... eh...

KAREL: Hij bedoelde u niet, we hadden het over... waar hadden we het ook weer over?

LOUIS: *(overredend)* We moeten het er 'ns rustig over hebben, laten we gaan zitten. We moeten elkaar gewoon wat leren kennen. *(wijst naar de stoel)*

WIL: Dat is een heel goed idee. *(Ze gaat zitten. De HEREN gaan achter de bank staan en kijken naar haar. Zij kijkt naar ze op)* Het is alsof ik in de bergen ben. De Eiger, de Mönch en de Jungfrau. O nee, de Jungfrau zou ik zelf moeten zijn.

PIETER: Neem ons niet kwalijk. *(PIETER gaat naar de bank, KAREL en LOUIS volgen. Als een blok zitten ze even later naast elkaar)*

WIL: Dit praat even makkelijker. En, jullie zijn...?

LOUIS: Wij zijn wat?

PIETER: O! Wij hebben ons nog niet voorgesteld, geloof ik. *(Hij en LOUIS glimlachen vriendelijk. KAREL staart nors. PIETER kijkt naar KAREL, dan weer terug naar WIL)* Ik ben Pieter Lakeman.

LOUIS: Louis Ternaecke. *(Zonder zijn ogen van WIL af te houden, stoot PIETER met zijn elleboog KAREL aan)*

KAREL: O ja. K. K. A. Karstens.

PIETER: Zijn ouders konden niet kiezen.

WIL: Maar waar staan die K.K.A. voor?

LOUIS: Koning, keizer, admiraal...

PIETER: En dat doen ze allemaal.

KAREL: De eerste K staat voor Karel. En verder moet u op deze twee maar niet al te zeer letten.

WIL: Goed. Maar wat zouden de heren over mij willen weten?

PIETER: O, alles eigenlijk. Als we het ene vragen, vergeten we misschien het andere.

WIL: Zou kunnen. *(De HEREN zitten ongemakkelijk, denken kort in stilte na)*

LOUIS: Eh... is er ooit in uw familie iemand in een jeep verongelukt?

KAREL: *(valt onmiddellijk in)* Waarom wilt u samen met drie vreemde mannen in één huis wonen?

WIL: Zijn jullie vreemde mannen dan?

KAREL: Ik bedoel, vreemd voor ú.

WIL: Ik zie dat niet als een probleem.

KAREL: O nee? *(buigt zich naar WIL toe)* Vindt u dat niet ongewoon?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto